6 Ιουλίου 2026

Ο Άγιος Οσιομάρτυς Κύριλλος ο Χιλανδαρινός ο εν Θεσσαλινίκη μαρτυρήσας

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

Ο ΑΓΙΟΣ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ

Ο ΑΓΙΟΣ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ

Μαρτύρησε στη Θεσσαλονίκη στις 6 Ιουλίου 1566

Ο άγιος οσιομάρτυς Κύριλλος καταγόταν από την αγιοτόκο Θεσσαλονίκη. Γεννήθηκε από ευσεβείς γονείς ,οι οποίοι στο Άγιο Βάπτισμα τον ονόμασαν Κυριακό.

Όταν ο άγιος ήταν δέκα ετών, ορφάνεψε και από τους δύο γονείς του. Έμεινε με τους δύο θείους του από την μητέρα του, από τους οποίους ο μεν ένας ήταν ορθόδοξος χριστιανός ο δε άλλος μουσουλμάνος. Τον δεκάχρονο Κυριακό τον ανέλαβε δυστυχώς ο μουσουλμάνος θείος, ο οποίος τον ανέθεσε σε ένα ομότεχνό του μουσουλμάνο να μάθει την τέχνη του βυρσοδέψη. Στον μικρό ανηψιό ωστόσο δεν άρεσε η συναναστροφή με τους μουσουλμάνους. Αυτό το είχε εμπιστευθεί βέβαια μόνο στον ευσεβή χριστιανό θείο του, τον Ιωάννη.

Έτυχε τότε να περάσουν από εκεί , με θέλημα Θεού, κάποιοι θεοσεβείς αγιορείτες μοναχοί και ,χωρίς να πει σε κανένα τίποτε, έφυγε μαζί τους για το Άγιο Όρος. Έγινε δεκτός στην Ι. Μ. Χιλανδαρίου σε ηλικία δεκατεσσάρων ετών και μετονομάστηκε Κύριλλος.

Επειδή ήταν αγένειος εστάλη σε κάποιο μετόχι της Μονής ,εκτός του Αγίου Όρους. Αφού παρέμεινε εκεί εν υπακοή οκτώ έτη , στη συνέχεια πήγε μαζί με άλλους δύο μοναχούς στη Θεσσαλονίκη για δουλειές. Εκεί συναντήθηκε με τον ευσεβή θείο του Ιωάννη, από τον οποίο ζήτησε, μετά κάποιες ημέρες ,να δει τον συνομήλικο εξάδελφό του. Ενώ τα δύο ξαδέλφια κατέβαιναν από την ακρόπολη, τη σημερινή άνω πόλη, προς το λιμάνι, συναπαντήθηκαν με τον μουσουλμάνο θείο, ο οποίος αρχικά δεν κατάλαβε ποιος ήταν ο μοναχός. Επειδή όμως ήταν με τον ανηψιό του και από τα χαρακτηριστικά του προσώπου του συμπέρανε πως ήταν ο φυγάδας μικρός ανηψιός του. Αμέσως με δυνατές φωνές μάζεψε τους ομοθρήσκους του και τον κατηγόρησε πως ,ενώ ήταν μουσουλμάνος ,τώρα έγινε χριστιανός και μοναχός. Όρμησαν τότε όλοι επάνω του, τον άρπαξαν και τον οδήγησαν στον κριτή της πόλης . Ο δικαστής , ως συνήθως, άρχισε με μειλίχιο τρόπο τα καλοπιάσματα. Τόσο πολύ έχασες τον νου σου , του είπε, που θες να διαλέξεις τον μισητό θάνατο αντί για την γλυκιά ζωή. Έλα στα συγκαλά σου, άσε την μάταιη θρησκεία των Χριστιανών και δέξου την δική μας ευσέβεια . Επειδή όμως ο νέος με κανένα τρόπο δεν επείθετο, τον έκλεισε στη φυλακή.

Μόλις ξημέρωσε μαζεύτηκε εκεί όλη η πόλη. Οι μεν άπιστοι θεωρώντας ότι προσφέρουν λατρεία στον θεό με τον θάνατο του μάρτυρος, οι δε χριστιανοί λαχταρώντας να τον δουν, να του μιλήσουν και να τον στηρίξουν στον αγώνα του. Οδηγήθηκε και πάλι στον δικαστή, ο οποίος εκ νέου προσπάθησε να μεταβάλει τη γνώμη του αγίου. Βλέποντας ότι δεν κατορθώνει τίποτε , διέταξε τελικά να

θανατωθεί με τον δια πυράς θάνατο.

Τον έσυραν στον τόπο της εκτέλεσης της ποινής, στον Ιππόδρομο, κοντά στον ναό του Αγίου Κωνσταντίνου. Ο άγιος σήκωσε στον ουρανό τα χέρια του και προσευχήθηκε στον Κύριο ενώ οι δήμιοι στάθηκαν όλοι κυκλικά γύρω του και προσπαθούσαν έστω και την τελευταία στιγμή να τον πείσουν να αρνηθεί τον Χριστό, τάζοντάς του πλούτη, άλογα, ρούχα, μαλθακό και τρυφηλό βίο. Ο άγιος στις προτάσεις τους τούς απάντησε : εμένα δεν με ενδιαφέρει ούτε ο πλούτος ,ούτε η δόξα, ούτε τα ρούχα, ούτε τα καλά άλογα, όλα τα θεωρώ σκύβαλα, όλα είναι για μένα καπνός, όλα αυτά εσείς τα επιζητείτε που ακολουθείτε τον πονηρό. Για μένα πλούτος είναι ο Χριστός., ζωή μου ο Χριστός, έρωτάς μου ο Χριστός , Θεός ο Χριστός, τα πάντα ο Χριστός. Τίποτα δεν θα μπορέσει να με χωρίσει από την αγάπη του Χριστού, ούτε φωτιά, ούτε ξίφος, ούτε πείνα, ούτε ο κόσμος, ούτε ο πλούτος , ούτε τα παρόντα, ούτε τα μέλλοντα, ούτε άλλη κτίσις αλλά μέχρι την τελευταία μου αναπνοή θ’ αγωνίζομαι για την πίστη μου. Άκουσέ τα καλά από την ίδια μου τη γλώσσα ,Ύπαρχε, και κάνε ό,τι νομίζεις . Κόψε με , σφάξε με, κάνε με κομματάκια, τιμώρησέ με αλύπητα , όμως δεν θα μπορέσεις να με αποσπάσεις από την πίστη στον Χριστό.

Τότε ο υπεύθυνος για την εκτέλεση Ύπαρχος διέταξε να τον πετάξουν στη φωτιά. Μαζί του έριξαν και ψοφίμια ,ώστε να μη μπορέσουν οι Χριστιανοί να διακρίνουν και να πάρουν τα οστά του μάρτυρος. Και το μεν σώμα πράγματι εξαφανίστηκε από την φωτιά, η δε τιμία του ψυχή πέταξε στους ουρανούς συνοδευόμενη από αγγέλους, προς αιώνια δοξολογία του Θεού.